

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бокова Георгія Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України

м. К и ї в
11 лютого 2014 року
№ 22-у/2014

Справа № 2-21/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича – доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бокова Георгія Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Боков Г. Ю. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України, якими визначено забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду, крім випадків, встановлених законом, як одну з основних засад судочинства, в аспекті таких питань:

– чи передбачає принцип забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду виключно право громадянина подавати скарги на судові рішення, чи також обов'язок суду відповідної інстанції розглядати ці скарги по суті;

– чи допускає принцип забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду відмову у розгляді скарги на судові рішення на підставі її „необґрунтованості“, „недоцільності“ або за іншими попередніми висновками щодо суті скарги поза межами її розгляду повноважною колегією апеляційного (касаційного) суду;

– „якщо спеціальними нормами процесуального права звужується право громадянина на перегляд судових рішень порівняно зі станом, що існував до законодавчого запровадження пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України, то застосуванню підлягає норма пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України або спеціальна норма процесуального права“;

– „під „випадками, встановленими законом“, у котрих допускається незабезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду, слід

розуміти випадки, коли законодавством встановлена пряма заборона оскарження певних видів судових рішень, або випадки, коли законодавством передбачена можливість апеляційного (касаційного) суду не розглядати окремі скарги на власний розсуд“.

Необхідність в офіційному тлумаченні положень пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України автор клопотання обґрунтовує наявністю, на його думку, неоднозначного застосування цієї норми Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ. До конституційного звернення Боков Г. Ю. долучив копію ухвали Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 20 серпня 2012 року у справі, в якій він був стороною, та копії ухвал цього суду в інших справах, роздруковані з Єдиного державного реєстру судових рішень.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 29 січня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно з пунктом 2 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційне звернення має містити обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України або законів України (пункт 4 частини другої статті 42); підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо

суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Із наданих автором клопотання копій судових рішень вбачається, що в жодному з них положення пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України не застосовувались. Конституційний Суд України вже зазначав, що у разі, коли положення Конституції або законів України, офіційне тлумачення яких просить дати суб'єкт права на конституційне звернення, не були застосовані у долучених ним судових рішеннях, останні не можуть розглядатися як підтвердження неоднозначного застосування цих положень судами України (ухвали від 24 листопада 2011 року № 59-у/2011, від 28 листопада 2013 року № 61-у/2013).

Отже, конституційне звернення не відповідає вимогам статей 42, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Бокова Георгія Юрійовича щодо офіційного тлумачення положень пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України

„Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ